

Postzionistische redenen om Israël te steunen

In de allereerste dagen van deze oorlog dronk ik een kopje koffie met de Israëlische kunstenaar Uri Tzaig. We zaten in een van de *coole* cafés's aan de haven van Tel Aviv en spraken over de *Aron Ha'Kodesh* (de Torah-kast), die Uri ontwierp voor Beit Ha'Chidush. We kwamen ook te spreken over het 'post-zionisme' - dat wil zeggen over een Israël zonder zionistische dogma's, zonder het continue onderscheid tussen 'wij' en 'zij', wat aan de moderne Israëlische maatschappij een haast tribale mentaliteit geeft.

Allebei hadden we het merkwaardig genoeg niet over het feit dat het Israëlische leger - dus 'wij' - als reactie op de ontvoering van twee soldaten Libanon was binnengedrongen; allebei negeerden we in ons gesprek dat Hezbollah - 'zij' - al de hele dag katusha-raketten op het noorden van Israël afvuurde. We hadden geen zin in het patroon van joodse identificatie en solidariteit, dat ons werd opgedrongen met elk nieuwsbericht over de oorlog.

Solidariteit

's Avonds zag ik weer het nieuws en hoorde voor het eerst dat een deel van de raketten uit Iran afkomstig is. En nu besepte ik ineens dat heel kleins - de ontvoering van een Israëlische soldaat - , met Iran op de achtergrond tot iets heel groots, misschien zelfs tot een Derde Wereldoorlog, zou kunnen uitgroeien. 'Zal ik mijn vakantie in Israël afbreken', vroeg ik mezelf af en wist meteen dat ik zou blijven. Want al was mijn fysieke aanwezigheid een belachelijk kleine bijdrage, het voelde toch als een demonstratie van solidariteit.

De 'ander' respecteren

Ja, ik sta achter Israël. Maar niet vanwege een simpel zionisme, dat zegt 'Right or wrong my country'. En ook niet om een veilige vluchthaven te hebben - want ik heb voor een leven in Europa gekozen. Ik sta achter Israël, omdat de joodse beschaving die de 'ander' respecteert overal op aarde het recht heeft zich te ontplooiën, ja zelfs in de Arabische landen, al wordt dit recht met voeten getreden. Ik sta achter een Israël, waar post-zionistische kunstenaars en filosofen in Tel Aviv zich kunnen uiten, waar een World Pride in Jeruzalem kan plaatsvinden en waar de universiteit van Be'er Sheva een directrice koos, die als feministe bekend staat en zich inzet voor de opleidingskansen van Bedoeïenenvrouwen.

Menselijke waardigheid

Ik sta achter een joodse beschaving, die de openbaring op de Berg Sinai steeds opnieuw vorm geeft op een creatieve en eigentijdse manier en achter een democratische staat, die menselijke waardigheid uitdraagt. Daarom sta ik achter Israël, want ik wil een ontwikkeling steunen die mijn joodse identiteit mede beïnvloedt.

Helaas wordt deze ontwikkeling in Israël met elke aanslag en elke oorlog opnieuw vertraagd. Maar ik wil mij er niet bij neerleggen dat radicaal-islamitische organisaties het jood-zijn op een geestelijk lager niveau houden dan menig Israëli zou willen.

Daarom hoop ik dat niet alleen de rechtse krachten de toon in deze oorlogstijd aangeven, maar ook de krachten van post-zionistische vernieuwing, die beseffen dat ook 'onze' vrijheid en diversiteit op het spel staan.

Elisa Klapheck, Be'er Sheva, juli 2006

(Website BHC, rabbi's corner, augustus 2006)

Post-Zionistist reasons for supporting Israel

During the first days of the war in Lebanon I drank a cup of coffee with the Israeli artist Uri Tzaig. We were sitting in one of the 'cool' cafés in the port of Tel Aviv and were discussing the *Aron Ha'Kodesh* (the Torah ark) which Uri is designing for Beit Ha'Chidush. We also touched upon the philosophy called 'post-Zionism' – in other words, an Israel without Zionist dogmas where constantly a distinction is made between 'us' and 'them', which gives modern Israeli society an almost tribal mentality.

Strangely enough, neither of us mentioned the fact that as a result of the kidnapping the Israeli army – that is "we" - had invaded Lebanon, and we both ignored talking about the Katyusha rockets that Hezbollah – that is "they" – had been firing into northern Israel the entire day. We didn't feel like following the pattern of Jewish identification and solidarity which was imposed on us with every news bulletin.

Solidarity

In the evening I again watched the news and heard for the first time that some of the rockets were made in Iran. And now I understood that a minor event – the kidnapping of an Israeli soldier – could grow into something enormous, maybe even a Third World War. "Should I break off my vacation in Israel?", I asked myself. I knew right away that I would remain. Because even though my physical presence was a ridiculously small contribution, it still felt like a demonstration of solidarity.

Respecting the "other"

Yes, I stand behind Israel. But not because of a simple Zionist motivation which says "My country, right or wrong". And also not to ensure that I have a safe place to flee to, for I have chosen for a life in Europe. I support Israel because the Jewish culture which respects the "other" has a right to blossom everywhere in the world, even in Arab countries, though there this right is violated. I support an Israel where post-

Zionist artists and philosophers express themselves in Tel Aviv, where a World Pride can take place in Jerusalem and where the University of Beer Sheva has appointed a director who is an avowed feminist who fights for the right of Beduin women to receive an education.

Human dignity

I support a Jewish civilisation which constantly reinterprets the revelation on Mount Sinai in a creative manner which evolves to meet the needs of the times. I stand behind a democratic state which promotes human dignity in a globalising world. Which is why I support Israel, because I want to support a development which influences my Jewish identity.

Unfortunately, each attack and war slows down this development in Israel. But I will not accept that radical Islamist organisations help place Jewish identity on a spiritually lower level than many Israelis would like.

Which is why I hope that not only right-wing forces will set the tone in times of crisis, but also the forces of post-Zionist renewal, who understand that “our” freedom and diversity is also at risk.

Be'er Sheva, July 2006

Rabbi Elisa Klapheck

(Website BHC, rabbi's corner, August 2006)